

svoji drugi brošuri „Die Wiener ‚Trippel - Allianz‘ und die Lemberger Staats- und Hauptaktion“ beleuchtet von * * * (Wien, 1907, Kommissionsverlag; Katoliška bukvarna Laibach, cena 1 K), kjer čitamo na koncu: „... Hrvate je dobiti le z izpolnitvijo državnega prava. Seveda bi bil to prvi korak k novi federalistni ustavi in k ‚avstr. državni zvezi‘, ki mora neizogibno priti prej ali poznej.“ S tem je prišel g. pisatelj temeljem naše vnanje politike bliže in je s tem postal realnejši. Sploh bi rekel, da išče g. Lenard rešitev preveč v visoki politiki in da poleg poljsko-rusinskega vprašanja prezira druge slovanske spore, ki se dajo odpraviti le, ako jim poiščemo npravne, ozir. nenpravne temelje. „Slovanska stvar more vzcvetati edino na silnih osnovah moralnih“, ki izključujejo imperijalistne težnje enega slovanskega naroda nad drugim. To moralno stališče slovanske medsebojne enakopravnosti zavzema urednik „Slov. Přehleda“, A. Černý, in z njega tolmači slovansko vprašanje sedanjosti v brošuri „O slovanské vzájemnosti v době přítomné“ (odtisk iz „Naše Dobe“, XIII. V Pragi 1906). Černý hvali Slovence, da se ne prepirajo nikjer s Hrvati, marveč delajo z njimi skupno zoper tuje sile, ter z uteho pozdravlja novo jugoslovansko kulturno gibanje. V tem tiči prednost stališča Černega, da ne sodi vsega slovanskega sveta po kraju, kjer živi ali kjer je kdaj živel, ampak da odmerja vsakemu delu slovanskega sveta zaščito po njega lastnem značaju in položaju, a seveda z vednim ozirom na ostale skupine. Kar zastopa Černý za ves slovanski svet, to je izvedel Tuma natančneje za naš jug. Oba zahtevata pozitivno kulturno delo, dočim stoje pri Lenardu v ospredju politične konstelacije.

Dr. Fr. Ilešič.

Listnica uredništva. Gospod N. D. v Trstu. Težko je ocenjevati take stvari! Vi živite v veri, da so poezije iz „albuma neznanega pesnika“ nekaj posebnega — zakaj nas silite, da Vam omajemo to vero? Včasih molči urednik tudi iz — dobrohotnosti! Pred petdesetimi leti bi bil morda še kak slovenski list natisnil pesem, kakršna je „Na jadranskem morju“, dandanes nobeden. Če ne verjamete, pa poskusite! Brez zamere! — Poetu „Izgubljenega ideala“. Vprašajte, če smete še nadalje pošiljati svoje „Poezije“. Nihče Vam ne more braniti, a če smemo prositi — nikar! — Gospod Devin Branko. „Poplavaj drobna ptičica...“ tako se začinja ena poslanih nam pesmi. Ne poznamo nobene „drobne ptičice“, ki bi znala plavati. Plavajo race, gosi, a teh vsaj ne boste pošiljali do svoje ljubice! Razžalili bi jo! Tudi vse drugo nezrelo. — Gospod Štefan Poljanec v G. Vaše moške besede nam ugajajo. Iz njih posnemljemo, da ste mož resnega stremljenja. Izmed poslanih pesmi pride prilično ena ali druga na vrsto. — G. Pavel Golob. Ali bi se ne hoteli potruditi do urednika? Poslane stvari so take, da bi se dalo o njih kaj reči, a ustno bi se to najlaglje opravilo.

